

Síla pravdy je našťestí nepřemožitelná!

- CZ24 News | 4. července 2023

V následujících dnech si opět budeme připomínat výročí upálení Mistra Jana Husa. Dost lidí si svátek „nejznámějšího českého středověkého konspirátora a dezinformátora“ spojí spíše asi jen s druhým dnem volna, dnem následujícím hned po slovanských věrozvěstech Cyrilovi a Metodějovi.

Někteří možná budou více přemýšlet o tom, v jakém nákupním centru jim bude dovoleno v onen sváteční den hledat „konzumní útěchu“. Třebaže se jim nákupní košík postupně a systematicky tenčí, „na nákupní frontě dosud panuje relativní pohoda a relativní klid“.

Kdo se však přeci jen hlouběji zamyslí nad otázkou, jaké poselství a jakou aktuálnost má Mistrův svátek, ten bude zřejmě z iluzí chvilkového konzumního pseudošťestí vytržen. „*Mluv pravdu, slyš pravdu, hledej pravdu, braň pravdu...*“ Takto zní Mistrův známý výrok. „*Uč se pravdě...*“ tak asi nějak pokračuje...

„Uč pravdě!“ se dnes už ale docela nevyplácí. Svě by o tom mohla povědět hrdinka dnešní doby, paní učitelka Martina Bednářová. Ji sice neupálila církev tak jako Mistra Jana za údajné „kázání bludů“, ale popravila ji profesně, novodobou klatbou, Fialova vláda.

Vláda národní zkázy odsoudila Paní učitelku na doživotní „nezaměstnatelný pranýř hanby“. Paní učitelka Bednářová pracovala ve školství desítky let. A pracovala kvalitně! Ministři školství se (až na pár čestných výjimek) naopak ve funkci střídají jak panáčci na pražském orloji...

V případě kauzy Mistra Jana, podle legendy, jakási nevědoucí stařenka (možná posluchačka jedné středověké „veřejnoprávní pravdy“) položila ve své „svaté prostotě“ pod Mistra polínko či otep, aby lépe hořel.

V případě Paní učitelky tak mnoho soudobých Koniášů a prostoduchých nenávistníků a udavačů na sociálních sítích (a nejen tam) pořádně zatopilo pod Paní učitelkou.

Žijeme ještě v demokracii? Toto nestavím coby řečnickou otázku, neboť odpověď už znám z vlastní zkušenosti. Tahle země dnes není demokratická! Říkat pravdu je dnes přinejmenším nedovolené, aby se hlupáci neurazili. Pravda je cenzurována korporátními a korporativistickými médii, a dalo by se říci, že jsme uvězněni v tzv. médiokracii.

Dalším z vlastenců a bojovníků za pravdu, kteří neměli to štěstí být ještě za svého života oficiálním establishmentem oceněni ve své domovině, byl po Mistru Janu Husovi bezesporu Jan Ámos Komenský. On pronesl výrok, že „síla pravdy vyzbrojená světlem poznání je nepřemožitelná“. Ptám se já: Je tomu tak ještě i nyní???

Pár „nevadících“ a nekonfliktních kantorů dnes vyhrává v populistické anketě ocenění nesoucí Komenského jméno – Zlatý Ámos.

Je to asi něco podobného, jako kdysi populární soutěž obliby zpěváků – legendární Zlatý slavík. Vzpomínám si, že nějaký „pěvec z disentu“, asi Karel Kryl (snad to byl právě on či možná někdo jiný) jednou mluvil o hudební anketě tohoto typu negativně. Pronesl, že učinit z ptáčka zpěváčka onoho „zlatého slavíka“ nejprve vyžaduje nutnost ptáčka zabít a poté jej udusit ve „zlaté kleci“. Je to takové faustovské podepsání smlouvy s Mefistofelem, zažít nejprve nemilosrdný stupeň obliby a později třeba ještě nemilosrdnější pád přízně u veřejnosti. Neboť popularita je děvka nestálá...

Jak se praví v jedné z písní: „Když chceš býti klaunem, světu musíš lhát. I když k breku je ti, lidem úsměv dát. Jinak – hodí tě do propasti k medvědům – a tvoje zbylé kosti – sežrat psům!“

Ale zpět ke Komenskému. Paní učitelka Bednářová už asi nikdy ve svém životě Zlatého Ámose nevyhraje. Ani já zřejmě již ne. Bude-li nám v budoucnu vůbec „dovoleno“, resp. „strpěno“ učit, Sokratům téhle epochy. Já zatím ještě učím, stále ovšem natruc některým rádoby „politikům“ a rádoby „lepšolidem“.

A možná je to svým způsobem právě dobře, že se ani já, ani Martina Bednářová, už asi neumístíme na vrcholu pedagogické popularity. Že to s námi nedopadne jako s tím pozlaceným umrtným nabarveným ptáčkem... Živý Ámos je tak nějak lepší než Zlatý Ámos. Živý je totiž skutečný právě tím, že není uměle pozlacen a není uvězněn ve zlaté mříži dočasně oblíbenosti lidu.

Někteří novodobí Urválkové by nejraději viděli za vězeňskou mříží nepřizpůsobivé a nepopulární učitele říkající pravdu o vraždění neonacistů v Oděsse, pravdu o vraždění fašistů na Donbassu, pravdu o počátcích tzv. proxy ukrajinské války. Válka na Ukrajině už trvá téměř 10 let!!!

Mluvit teď pravdu o nutnosti používání kritického myšlení a vyhledávání informací z jiných a vícero zdrojů, to je dnes kantorovým zločinem nejtěžším. Nic na tom nezmění ani skutečnost, že v jednom výnosu MŠMT zní: „Mluvte s dětmi o Ukrajině“, a v jiném, vydaném vzápětí, zní opak!

Ve jménu pravdy, ve jménu památky zabitých dětí, jejichž nemilosrdný osud připomíná Alej andělů, ve jménu boje proti neonacismu a neofašismu – Bože můj, dej mi sílu odolávat lidskému klamu v Království lži a mediálního pokrytectví!

„Nade vším vítězí pravda!“ pronesl Mistr Jan. *„Byl hrozný tento stát, když musel jsi se dívat...“*
zpíval zase Karel Kryl.

Byl hrozný tento stát
když musel jsi se dívat
jak zakázali psát
a zakázali zpívat.
A bylo jim to málo
poručili dětem
modlit se, jak si přálo
veličenstvo Kat.
Modlit se, jak si přálo
veličenstvo Kat.

S úšklebkem Ďábel viděl
pro každého podíl.
Syn otce nenáviděl,
bratr bratru škodil
Jen motýl Smrtihlav
se nad tou zemí vznáší
kde v kruhu tupých hlav
dlí – veličenstvo KAT.
Kde v kruhu tupých hlav
dlí – veličenstvo KAT.

(Karel Kryl)

Kdo viděl film s názvem *Kult hákového kříže*, pojednávající o rasových problémech a problémech s neonacismem ve Spojených státech amerických, ten po zhlédnutí tohoto naturalisticky ztvárněného snímku pochopil, že neonacismus je především výnosný byznys plodící další peníze a další zlo. Hlavní hrdina, neonacistickou ideologií zmatený student, je v závěru filmu, již jako probuzený poznáním, bezdůvodně zastřelen stejně tak zmateným rasistou z protější bojující skupiny. Taková soudobá občanská válka... A taková lidská šachovnice...

Stalo se tragédií tohoto století, že ve válce na východu Evropy se mezi sebou navzájem vybíjejí Slované. *Divide et impera*, praví starobylé pravidlo na ovládání zmanipulovaných mas. Komu toto slouží? Kdo z toho má prospěch? Ve válce umírají nevinní občané států a bohatne nadnárodní kapitál. Na někým řízené lidské šachovnici zuří bratrovražedný boj, jaký si ani William Shakespeare ve svých tragédiích neodvážil popsat...

Paní soudkyně nakonec z moci ústavní Paní učitelku osvobodila, takže „zločin proti míru“ jí válkychtivá vláda na triko našťestí nepřishje. První vlašťovka nesměle se navracející svobody projevu.

K nelibosti státního zástupce i dnešních českých „fanoušků novodobé totality“ pětidemolice a novodobě protektorátních udavačů tak byla PRAVDA zatím ještě VZATA NA MILOST, a možná bude jednou dokonce rehabilitována...

Závěrem mi dovoluť ocitovat a parafrázovat pár sentencí z esejí Salmana Rushdieho o pravdě a svobodě. „Žijeme ve věku bezprecedentních útoků na samotnou pravdu, kdy jsou ti, kteří odhalí záměrné lži, sami nařčeni z prolhanosti, aby pravda zůstala zastřena. Žijeme ve věku, kdy je svět převrácen naruby. Ústav pro choromyslné řídí blázni. Tato doba představuje pro pojetí svobodného vyjadřování, jehož jsem obhájcem, těžkou zkoušku.“

Jestliže tedy dnešními „nepřáteli lidu“ jsou šířitelé pravdy, pak i já přivítám, když mě zařadí na jeden seznam spolu s nimi. Proč? Protože pravda je taková, že lid nemá větších (ne) přátel než pravdu a ty, kteří ji šíří.

Síla pravdy je (našťestí) nepřemožitelná! Pravda existuje coby nezávislá entita, žijící autonomně sama o sobě, jak tvrdil středověký filosof Jan Hus při sporu mezi realisty a nominalisty. Pravda není pouze oním „nástrojem“, pro jaký se rozhodne jakýkoli koncil, ať již církevní či vládní!

Včasná obrana ohrožených lidí je podstatně méně prolita krví než pozdní vzpoura otroků. Dokud se mluví, dokud se ještě smí svobodně mluvit, tehdy se ještě nepopravuje. K popravám se přistupuje až poté, kdy je dovršen triumf zla. A jak praví klasik, triumf zla je dovršen v tom okamžiku, kdy všichni slušní lidé mlčí!

Kolik lidí se nakonec probudí? A kolik jich naopak při své prostotě, na sociálních sítích a v udavačských dopisech, přijde přiložit pod soudobé Mistry Jany svá polínka, své otepi nenávisti - nenávisti vůči samotné Pravdě???!?

Člověk nesmí být malověrný. A když pevně věří v Pravdu, nezůstane osamocen. I kdyby nasazené brýle Mámení a kognitivní disonance měly početní převahu. Pravda je jako voda, která si vždy najde svou vlastní cestu. Živá voda pramenící z poznání. Pravda je už ve své podstatě nevinná, vítězná a osvobozující. Naděje umírá poslední...

Mírové nebe nad hlavou!

Veritas vincit!

AUTOR: Mgr. Marek Adam